

บันทึก

เรื่อง การตีความคำว่า “นายสิบตำรวจ” ในมาตรา ๙

แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยตำรวจ พ.ศ.๒๔๗๗

ตามที่กรมตำรวจได้มีหนังสือ ด่วนมาก ที่ มท.๐๕๐๓/๕๒๑๒ ลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๒๒ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า มาตรา ๙ วรรคแปด แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยตำรวจ พุทธศักราช ๒๔๗๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยตำรวจ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ.๒๔๙๕ บัญญัติว่า

“การลงโทษตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน หมายถึงการลงโทษตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนซึ่งใช้อยู่ แต่การสั่งกรณีไล่ออกหรือปลดออก หรือให้ออก หรือพักราชการแก่พลตำรวจหรือนายสิบตำรวจ ซึ่งมีไต่ระหว่างประจำการตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร หรือเสมียนพนักงาน ให้อธิบดีกรมตำรวจ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากอธิบดีกรมตำรวจตั้งแต่ชั้นผู้บัญชาการตำรวจหรือเทียบเท่าขึ้นไปสั่งได้ตามเหตุที่ระบุในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน”

โดยที่บทบัญญัตินี้ใช้คำว่า “นายสิบตำรวจ” จึงขอหารือว่า คำว่า “นายสิบตำรวจ” จะหมายความรวมถึง “นายดาบตำรวจ” ด้วยหรือไม่

ในเรื่องนี้กรมตำรวจมีความเห็นว่า ตามพระราชบัญญัติยศตำรวจ พ.ศ.๒๔๘๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติยศตำรวจ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๔๙๕ บัญญัติว่า ข้าราชการตำรวจชั้นประทวน คือข้าราชการตำรวจซึ่งมียศตั้งแต่สิบตำรวจตรีถึงนายดาบตำรวจ ทั้งตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ.๒๕๒๑ มาตรา ๕ ได้บัญญัติว่า ชั้นข้าราชการตำรวจมี ๓ ชั้น กล่าวคือ

๑. ชั้นพลตำรวจ ฯลฯ

๒. ชั้นประทวน ได้แก่ ผู้มียศสิบตำรวจตรี สิบตำรวจโท สิบตำรวจเอกจ่าสิบตำรวจ และนายดาบตำรวจ

๓. ชั้นสัญญาบัตร ฯลฯ

ดังนั้น คำว่า “นายสิบตำรวจ” ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยตำรวจ พ.ศ. ๒๔๗๗ มาตรา ๙ จึงน่าจะหมายความรวมถึงนายดาบตำรวจด้วย เพราะนายสิบตำรวจเป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวน ประกอบกับพระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยตำรวจ พ.ศ.๒๔๗๗ ก็เป็นพระราชบัญญัติที่บัญญัติขึ้นใช้มาเป็นเวลานาน คำว่า “นายสิบตำรวจ” ของผู้ร่างกฎหมายในขณะนั้น ก็น่าจะร่างให้กินความถึงข้าราชการตำรวจชั้นประทวน ซึ่งหมายความรวมถึง “นายดาบตำรวจ”

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย กองที่ ๘) ได้

พิจารณาปัญหาดังกล่าวประกอบกับคำชี้แจงของผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (กรมตำรวจ) แล้ว มีความเห็นว่า การลงโทษข้าราชการพลเรือนทางวินัยโดยทั่วไปต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน และในกรณีนี้กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนที่ใช้อยู่ในขณะนั้น คือพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พุทธศักราช ๒๔๗๖ ได้บัญญัติไว้ว่า การไล่ออกข้าราชการออกฐานกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงจะต้องได้รับอนุมัติจาก ก.พ. ก่อน^๑ ส่วนพระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยตำรวจ พุทธศักราช ๒๔๗๗ มาตรา ๙ ซึ่งให้อำนาจอธิบดีกรมตำรวจไล่ผู้ที่ประพฤติผิดวินัยอย่างร้ายแรงออกได้นั้นเป็นกฎหมายที่ออกมาภายหลังพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พุทธศักราช ๒๔๗๖ จึงเป็นกฎหมายพิเศษที่ยกเว้นหลักทั่วไปในมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน ฯ ฉบับดังกล่าว ดังนั้น การตีความในมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยตำรวจ พ.ศ. ๒๔๗๗^๒ จึงต้องตีความอย่างเคร่งครัด

ตามที่กรมตำรวจมีความเห็นว่าพระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยตำรวจ พุทธศักราช ๒๔๗๗ เป็นกฎหมายเก่า คำว่า “นายสิบตำรวจ” ในกฎหมายนั้นจึงน่าจะมีความหมายถึง “ข้าราชการตำรวจชั้นประทวน” นั้น ความจริงข้อแตกต่างของคำว่า “นายสิบตำรวจ” กับ “นายดาบตำรวจ” นั้นได้มีมาก่อนใช้พระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยตำรวจ พุทธศักราช ๒๔๗๗ แล้ว กล่าวคือ มาตรา ๓ วรรคสาม แห่งพระราชกฤษฎีกากำหนดวิธีการคัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษในกรมตำรวจ พุทธศักราช ๒๔๗๗^๓ ได้แยก “นายดาบตำรวจ” ออกจาก “นายสิบตำรวจ” อย่างเห็นได้ชัด ทั้งมีการใช้คำว่า “ข้าราชการตำรวจชั้นประทวน” อยู่ในกฎหมายนั้นด้วย นอกจากนั้นในมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยตำรวจ พุทธศักราช ๒๔๗๗ (ก่อนมี

^๑ มาตรา ๕๐ การไล่ออกนั้น จะกระทำได้เมื่อข้าราชการพลเรือนผู้ใดทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงเมื่อกระทรวงเจ้าสังกัดรายงานไปยัง ก.พ. และได้รับอนุมัติแล้วจึงให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงซึ่งข้าราชการนั้นสังกัดให้ไล่ออกได้

มาตรา ๔๔ การลงโทษข้าราชการกรมตำรวจ จะใช้ระเบียบการลงโทษตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือจะใช้ระเบียบการลงโทษเป็นอาชญาวินัยตำรวจตามที่ได้มีกฎหมายไว้แต่อย่างใดอย่างหนึ่งก็ได้ตามควรแก่พฤติการณ์

^๒ มาตรา ๙ ๑.ล.๑ ๑.ล.๑

การลงโทษตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน หมายถึงการลงโทษตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนซึ่งใช้อยู่ เว้นแต่โทษสถานไล่ออกนั้นถ้าผู้ที่จะถูกไล่ออกเป็นชั้นพลตำรวจหรือนายสิบตำรวจ หรือเป็นข้าราชการชั้นเสมียนพนักงาน ให้อธิบดีสั่งไล่ออก

๑.ล.๑ ๑.ล.๑

^๓ มาตรา ๓ ๑.ล.๑ ๑.ล.๑

ข้าราชการตำรวจชั้นประทวนได้แก่ข้าราชการตำรวจที่มียศนายสิบตำรวจตรี, นายสิบตำรวจโท, นายสิบตำรวจเอก, จ่านายสิบตำรวจ หรือนายดาบตำรวจ หรือข้าราชการในกรมตำรวจที่ไม่มียศตำรวจ ซึ่งรับเงินเดือนสูงกว่าอัตราเงินเดือนพลตำรวจ

๑.ล.๑ ๑.ล.๑

การแก้ไขเพิ่มเติม)^๔ นี่เองก็ได้แยกคำว่า “นายดาบ” และ “นายสิบ” ไว้ต่างกันอย่างชัดเจน

ด้วยเหตุผลที่กล่าวข้างต้น สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย กองที่ ๘) จึงเห็นว่า คำว่า “นายสิบตำรวจ” ตามมาตรา ๙ วรรคแปดแห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยตำรวจ พุทธศักราช ๒๔๗๗ มิได้มีความหมายรวมถึง “นายดาบตำรวจ”

อนึ่ง เลขานุการคณะกรรมการกฤษฎีกา มีความเห็นว่า โดยที่ได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ.๒๕๒๑ ซึ่งแยกข้าราชการตำรวจออกจากข้าราชการพลเรือนแล้ว ฉะนั้น การลงโทษทางวินัยแก่ข้าราชการตำรวจตามกฎหมายว่าด้วยวินัยตำรวจในปัจจุบันถ้ายังไม่เหมาะสมแก่ราชการของกรมตำรวจประการใดก็ควรที่กรมตำรวจจะเสนอให้มีการปรับปรุงพระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยตำรวจ พุทธศักราช ๒๔๗๗ เพื่อให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ.๒๕๒๑ โดยเร็ว เพราะตราบไต่ที่ยังไม่มีการแก้ไขก็ยังคงต้องนำพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๑๘ มาใช้บังคับต่อไป^๕

(ลงชื่อ) วัฒนา รัตนวิจิตร

(นายวัฒนา รัตนวิจิตร)

กรรมการร่างกฎหมายประจำ

รักษาราชการแทน รองเลขาธิการ ฯ

ปฏิบัติราชการแทน เลขานุการคณะกรรมการกฤษฎีกา

^๔ มาตรา ๑๐

จ. เทียบชั้นผู้บังคับหมู่

๑. หัวหน้าสถานีชั้นประทวน

๒. หัวหน้ากิ่งสถานี

๓. หัวหน้าสถานีตำบลชั้นประทวน

๔. นายดาบ

๕. นักเรียนนายร้อย

๖. นายสิบ

๗. เสมียนพนักงาน

^๕ มาตรา ๖๑ ในระหว่างที่ยังมิได้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยตำรวจ พุทธศักราช ๒๔๗๗ ให้นำบทบัญญัติในหมวด ๔ หมวด ๕ และหมวด ๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๑๘ มาใช้บังคับแก่เรื่องวินัยและการรักษาวินัยการออกจากราชการและการอุทธรณ์ของข้าราชการตำรวจตามพระราชบัญญัตินี้โดยอนุโลม โดยให้ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของกฎหมายว่าด้วยวินัยตำรวจทั้งนี้ โดยให้อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน หรืออำนาจหน้าที่ของผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนพ.ศ.๒๕๑๘ เป็นอำนาจหน้าที่ของ ก.ตร. หรือของผู้มีอำนาจตามมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
มิถุนายน ๒๕๖๒